

Εφημ. ἡμερησίως

ΕΠΙ ΤΑ ΠΡΟΣΩ

Ἔτος Α΄.

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΑΤ. ΜΑΓΚΑΝΑΡΑΣ

Ἀριθ. (18) 5.

«Ἐπὶ τὰ πρόσω»

ἑφημερὶς ἑβδομαδιαία

Ὅργανον τῶν κοινωτικημονιστικῶν κοσμοπολιτικῶν ἀρχῶν

«Ὄχι ἐν τῷ πολλῷ τῷ εὖ ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ πολὺ»

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ: ἑτήσια δραχμᾶς 2. — ἑξάμηνος δραχ. 1.

Τιμὴ τοῦ φύλλου λεπτὰ 5

Αἱ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ἔλουσιν εἰσπραχθῆ, αἱ μὲν ἑξάμηνοι κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ πέμπτου μηνός, αἱ δὲ ἑτήσιαι περὶ τὰ τέλη τοῦ ἑνδεκάτου.

Οἱ ἐν τῷ ἑξωτερικῷ συνδράμῃ ἐπιβαρύνονται μὲ τὰ ἔξοδα τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Γραφεῖα διευθύνσεως καὶ διεκπεραιώσεως: ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Γραφεῖα συντάξεως ΕΝ Τῷ ΚΟΣΜῳ

Διευθύνσεις ἐπιστολῶν καὶ τηλεγραφημάτων

I. M. ΜΑΓΚΑΝΑΡΑΝ Πάτρας

28 Ἀπριλίου 104 (1896)

ΕΚΑΕΡΓΟΥ

ΤΙ ΧΡΗΣΙΜΕΥΟΥΝ ΑΙ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ

Πᾶσα ἐξουσία εἶναι φύσει τυραννική. Λαὸς κυβερνούμενος σημαίνει λαὸς τυραννόμενος, οἷον δῆποτε καὶ ἂν ἢ τὸ πολίτευμα καθ' ὃ κυβερνᾶται. Ἡ μόνη διαφορὰ εἶναι ὅτι ὑπὸ δεσποτικὸν πολίτευμα, ἢ ἐξουσία συγκεντρῶνται εἰς μικρὸν ἀριθμὸν τυράννων καὶ ἢ βία προσλαμβάνει χονδροειδέστεραν μορφήν. Ὑπὸ πολίτευμα συνταγματικὸν καὶ δημοκρατικὸν, ὡς ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν Ἀμερικῇ, τὴν ἐξουσίαν διαμερίζονται περισσότεροι τύραννοι, καὶ αἱ μορφαὶ ἄς προσλαμβάνει ἢ βία εἶναι ὀλιγώτερον χονδροειδεῖς, ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα ὅλων τῶν πολιτευμάτων μένει τὸ αὐτὸ, δηλαδὴ τὰ μειονεκτήματα τῆς ἐξουσίας καθίστανται μεγαλύτερα τῶν πλεονεκτημάτων, καὶ οἱ τυραννόμενοι (κυβερνούμενοι) ἐξασθενῶνται εἰς τὸ ἔσχατον ὅριον εἰς ὃ δύνανται νὰ ἐξασθενηθῶσι πρὸς ὄφελος τῶν τυράννων (κυβερνώντων). Τοιαύτη ὑπῆρξε καὶ ὑπάρχει ἢ κατάστασις ὄλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς κυβερνωμένων λαῶν, ἀλλὰ μέχρι τοῦδε δὲν ἀνεγνώρισαν τὸ γεγονός τοῦτο. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπίστευσαν ἐν ὅλῃ τῇ ἀπλότῃ ὅτι αἱ κυβερνήσεις ὑπάρχουσι πρὸς ὄφελος τῶν κυβερνωμένων, ὅτι οἱ λαοὶ θὰ ἔχάνοντο ἄνευ κυβερνήσεως, ὅτι ἢ ἰδέα αὕτη τοῦ βιοῦν ἄνευ κυβερνήσεως εἶναι βλασφημία ἢ οὐδεὶς θὰ ἐτόλμα νὰ διατυπώσῃ διὰ λέξεων. Οἱ ἄνθρωποι ἐπίστευσαν μέχρι τοῦδε ὡσανεὶ ἦτο

τι πληρέστατα ἀποδειχθέντων καὶ ἐντεῦθεν οὐδεμίας ἀποδείξεως χρῆζον, ὅτι ἀπ' οὗ ὅλοι οἱ λαοὶ μέχρι τοῦδε ἠνέχθησαν νὰ κυβερνῶνται, τὸ κυβερνᾶσθαι εἶναι ἀπαραίτητος ὅρος ἀνθρωπίνης προόδου. Αὕτη ἡ δεισιδαιμονία διήρκεσεν ἑκατοντάδας καὶ χιλιάδας ἐτῶν, αἱ δὲ κυβερνήσεις πάντοτε προσεπάθησαν καὶ ἀκόμη μετὰ ὑπέρποτε μεγαλειότητος ζήλου προσπαθοῦν νὰ τηροῦν τοὺς ὑπηκόους τῶν ἐν τῇ πλάνῃ ταύτῃ. Οὕτω συνέβαιεν ὑπὸ τοῦς Ρωμαίους Αὐτοκράτορας, καὶ οὕτω συμβαίνει σήμερον. Μολονότι εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον εἰσδύει ἢ συναίσθησις ὅτι τὸ κυβερνᾶν εἶναι ὄχι μόνον ἄχρηστον ἀλλὰ καὶ ὀλέθριον, τὰ πράγματα ἠδύνατο διηνεκῶς νὰ ἐξακολουθοῦν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον αἰωνίως, ἐὰν αἱ κυβερνήσεις δὲν ἠναγκαζόντο νὰ ἀξάνουν διηνεκῶς τοὺς στρατοὺς τῶν ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως διατηροῦν τὴν ἐξουσίαν τῶν. Ὑποτίθεται γενικῶς ὅτι αἱ κυβερνήσεις ἰσχυροποιοῦσι τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις τῶν μόνων καὶ μόνον ὅπως ὑπερασπίζουσι τὸ κράτος τῶν ἀπὸ ἄλλων κρατῶν, καὶ λησμονεῖται τὸ γεγονός ὅτι οἱ στρατοὶ εἶναι ἀναγκαῖοι πρὸ πάντων διὰ νὰ ὑπερασπίζουσι τὰς κυβερνήσεις κατὰ τῶν τυραννόμενων καὶ δεδουλωμένων ὑπηκόων τῶν. Τοῦτο ὑπῆρξε πάντοτε ἐπάναγκες, καὶ σήμερον κατέστη μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐπάναγκες ἕνεκα τῆς ἀξαναούσης διαδόσεως τῶν γραμμάτων εἰς τὰς ὁμάδας τοῦ λαοῦ, ἕνεκα τῆς βελτιουμένης συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν λαῶν. Εἰδικῶς δὲ κατέστη ἀπαραίτητον τώρα πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἀφυπνιζομένων ἐργατικῶν τάξεων Αἱ κυβερνήσεις αἰσθάνονται τοῦτο καὶ ἰσχυροποιοῦσι τὴν δύναμιν τῶν πειθαρχικῶν στρατιῶν τῶν.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ

ΠΑΥΛΟΥ ΜΙΝΚ

Ἡ ΠΑΛΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

..... Ἀπ' οὗτο τὰ ὄντα, κτήνη ἢ ἄνθρωποι, ἠνώθησαν ἐν κοινῶν ἢ ἀτομικῇ, ἢ ἐγωϊστικῇ πάλῃ διὰ τὴν ζωὴν παύει τοῦ νὰ ὑπάρχῃ: αἱ μέλισσαι, οἱ μῆρυκες καὶ οἱ λύκοι δὲν ἀλληλοτρώγονται, ἀλλ' ἀμέσως ἐνώνονται τὰ ὄντα τοῦ αὐτοῦ γένους κατὰ τῶν κοινῶν κινδύνων, ἐνώνονται διὰ τὴν ζωὴν τῶν εἰδῶν, καθὼς διὰ τὴν ζωὴν τῶν ἀτόμων. Μόνος ὁ ἄνθρωπος φαίνεται ἐκφύγων τὸν νόμον

τώτον τῆς ἐνώσεως, τῆς συνεννοήσεως, τῆς ἀλλη-
λιγγύτης, ἥτις ἐξασθενίζει εἰς τὰ περισσότερα γένη
τὴν σκληρότητα, τὴν ὀξύτητα τῆς πάλης διὰ τὴν
ζωὴν.

Τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι μερικοὶ ἄνθρωποι ἔ-
μιναν ἐγωϊστικὴ καὶ θηριώδεις, διατηροῦντες ὅλην
τὴν βικιότητα καὶ τὴν σκληρότητα τῶν προγονικῶν
δικμαχῶν. Ἐπίσης διότι οἱ ἄνθρωποι διειροραστη-
σαν τὴν γῆν, ἕνεκα τούτου ἀπέκλεισαν ἀπὸ τὴν εὐ-
τυχίαν καὶ ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦς πλείστους, ὑποτεταγ-
μένους τυφλῶς εἰς τοιαύτας διαρπαγὰς ἐλλείψει ἐ-
λατηρίου καὶ ζωτικότητος.

Καὶ ἡ ἀτομικὴ αὕτη πάλη διὰ τὴν ζωὴν—ἀλλὰ
πρὸ πάντων διὰ τὴν ἡδονὴν—ἔφερον ἀληθῶς πρό-
δόν τινα τοῦ γένους, βελτίωσιν τοῦ εἶδους; Οἱ πολι-
τισμένοι ὑποκείμενοι εἰς τὴν κυβείαν καὶ εἰς ἀδιάκοπον
ἐκμετάλλευσιν, ὑπὸ μίαν ἢ ἄλλην μορφήν, ἀξίζουν
καλλίτερον ὑπὸ φυσικὴν καὶ ἠθικὴν ἐποψίν ἀπὸ τοῦς
ἀγρίους τῶν ἀρχικῶν φυλῶν; Δυνάμεθα μετὰ θάρ-
ρους ν' ἀπαντήσωμεν: ὄχι.

Ἡ διάνοια εἶναι μᾶλλον ἀνεπτυγμένη ἴσως, ἀλλὰ
ποίου εἶδους διάνοια; Ἐκεῖνη τῆς ραδιουργίας καὶ
τῆς ἀρπακτικότητος.

Ἐχομεν περισσότεραν εὐμάρειαν (καλοπέρασι)—
τὴν ὅποιαν ἀπολαύουν μόνον μερικοὶ—περισσότεραν
ἐπιτηδειότητα, ζωὴν γλυκυτέραν ἀποτελουμένην
ἀπὸ τὸ αἶμα καὶ ἀπὸ τὴν ἐργασίαν χιλιάδων καὶ
ἐκατομμυρίων δυστυχῶν, οἱ ὅποιοι ἀποθνήσκουν ἀπὸ
πείναν ἐν τῇ ὀδύνῃ καὶ τῇ δυσωδεῖα—οἱ ἄγριοι δὲν
ἔχουν τόσον ὠραίας πόλεις, δὲν γνωρίζουν οὔτε τὸν
ἀτμὸν, οὔτε τὸν ἠλεκτρισμὸν, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἀπο-
θνήσκει τῆς πείνης εἰς τὰς παμπας (ἐρημίας) καὶ τὰ
αὐχμηρὰ δασυ, εἶναι πλέον ὑπερήφανοι ἀπὸ ἡμᾶς,
δὲν ἔχουν τὰ ἐλαττώματά μας καὶ τὴν ὑπο-
κρίαν μας.

«Ἡ πάλη διὰ τὴν ζωὴν» ἔκαμεν ἐν ὠραίον γένος
(σῶν), ναί, θ; ὁμιλήσωμεν περὶ αὐτοῦ ἔκαμεν ἀναι-
μικούς, καχεκτικούς, φιλασθένους, φθισιῶντας ὑπὸ
τῆς δυστυχίας ἢ τοῦ ἐλαττώματος, ἀποκτηνωμένους
ὑπὸ τῆς κακοπαθείας ἢ τοῦ γάμου, ὑψηλὰ, χαμηλὰ
ἢ αὐτὴ ἐξασθένεις, ἢ αὐτὴ διαφθορὰ τῆς γενεᾶς
προερχόμεναι ἐξ ἀντιθέτων ἀλλὰ συναφῶν σιτίων:
αἱ πάλη διὰ τὴν ζωὴν» ἐδημιούργησε τοῦς petits
crevés et les gigolós, pauahl....

Ἄρκετὴ ἡ πάλη ἀνθρώπου πρὸς ἄνθρωπον, ἀρκετὴ
ἢ συντριψίς, ἀρκετὸς ὁ ἐξευτελισμὸς! ὄχι! ὁ ἰσχυρὸς
δὲν θὰ καταπιέξῃ αἰωνίως τὸν ἀδύνατον, ὁ μέγας
δὲν θὰ τρώγῃ πάντοτε τὸν μικρόν.

Ἐνώπιον τοῦ φοβεροῦ νόμου τῆς ἀπάλης διὰ τὴν
ζωὴν» τὸν ὅποιον ἐπικαλεῖσθε, σεῖς; οἱ ἰσχυροὶ καὶ
οἱ κύριοι, θὰ ἰδρῦσωμεν, ὡς τόσον καλὰ τὸ ἔλεγεν ὁ
παλὺ ἀγαπητὸς μας Μαλὸν, «τὴν Ἐνωσιν διὰ τὴν
ζωὴν». Ἐνωμένοι καὶ ἐνισχυμένοι ἀμοιβαίως, οἱ θῆ-

τες, οἱ ἐκμεταλλεῦόμενοι, οἱ ἄθλιοι θὰ ἦναι οἱ ἰσχυροὶ
καὶ οἱ δυνατοὶ ἐπίσης διὰ τὸ καλὸν τῆς γενεᾶς; ἡ ὀ-
ποία ἐκφυλλίζεται καὶ ἐλαττοῦται.

Καὶ ἂν, καθὼς τὸ λέγει ὁ Μάλθος, δὲν ὑπάρχει
θέσις εἰς τὸ συμπόσιον τῆς ζωῆς παρὰ διὰ τοῦς ἰσχυ-
ροὺς καὶ τοῦς δυνατοὺς, προσέξατε, Κύριοι τῶν διευ-
θυνουσῶν ταξέων, ὁ λαὸς ἔχει ἀκόμη παιδιὰ μὲ σπι-
βαροῦς βραχίονας, μὲ ἀνδρικόνα νεῦρα, τὰ ἵποισιν κα-
λῶς θὰ ἠδύναντο νὰ σᾶς πετάξουν μίαν ἡμέραν ἔξω
ἀπὸ τὴν αἴθουσαν τοῦ συμποσίου.

ANA THN GHN

Γαλλία. Τουλών.—Στρατιῶται ἔδωσαν πρὸ
ὀλίγου εἰς ὀλόκληρον τὸν στρατὸν παράδειγμα ἀ-
ξιοσημείωτον. Ἐπειδὴ ἐπρόκειτο νὰ τοῦς πάρουν ἀπὸ
τὴν φυλακὴν, ἡ ὅποια τοῖς χρησιμεῖται ὡς στρατῶν,
καὶ νὰ τοῦς ὀδηγήσωσιν εἰς ἐργασίαν, ἀντέστησαν
εἰς ὅλας τὰς διαταγὰς μένοντες ἀκίνητοι. Μόλις ἐπὶ
τῇ διαβεβαίωσει ἀξιομακτικοῦ ὅτι αἱ ἀπαιτήσεις
τῶν θὰ ἐλαμβάνοντο ὑπ' ὄψιν, ἀπεφάσισαν νὰ ὑπα-
κούσωσι. Φόβος ὑπάρχει, ἤδη ὅτε ἐπράξαν ὅτι προ-
σεδόκα τις ἀπὸ αὐτοῦς, μήπως αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ρι-
φθῶσιν εἰς τὸν κάλαθον χάριν τῆς Πειθαρχίας. Ἐὰν
τοιαῦται πράξεις ἐγενικεύοντο ἐν τῷ στρατῷ, οἱ διοι-
κοῦντες ἡμᾶς ἤθελον εὐρεθῆ πολὺ ἐν ἀμηχανίᾳ; καὶ
πράγματι δὲν διαβλέπεται μέσον τι πρακτικὸν ἥπως
τὰς διαφύγωσι.
(Ἀνταπόκρισις)

—Δρόμ. Ἐν ταῖς μεγάλαις πόλεσι γνωρίζουσιν
ὀλιγώτερον τοῦς χωρικοῦς καὶ τοῦς ἀγροτικούς; πλη-
θυσμούς. Ἄ! ἰδοὺ στάδιον ἐργασίας εἰς μέρος ἔνθα
οὐσιώδης προπαγάνδα ἐπιβάλλεται. «Ἄφ' οὗτου εἴ-
μαι ἐν μέσῳ τῶν γεωκτημόνων, ἐσχημάτησα τὴν
πεποίθησιν ὅτι πᾶν κίνημα μεταρρυθμιστικὸν ὕπερ
θέλει γίνῃ ἄνευ αὐτῶν εἶναι μοιραίως κίνημα ἀπο-
τυχόν. Ἡ διοικοῦσα τάξις τῶν ἀστῶν ἠνέθησε κα-
λῶς ὅτι ὁ φόρος τῆς ἐπὶ τῶν προσόδων δὲν εἶναι
ἄλλο τι εἰμὴ νέον μέσον ὅπως αἰχμαλωτίσωσι τὴν
προσκόλλησιν τοῦ κατοικοῦ τῆς ξηρᾶς πρὸς τὸ θεὸν
καταστάνατα Ἔθνος, καὶ νὰ ἀγκυροβολήσωσι βαθύ-
τερον ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς μέσης ἀγροτικῆς ταξέως,
τὸν ἀνόητον ἐγωϊσμὸν τῆς ἀτομικῆς κατοχῆς τῆς
γῆς. «Οἱ πλούσιοι θὰ πληρῶνωσι φόρον ἤδη; ἡμεῖς
οἱ μικροὶ ἰδιοκτῆται δὲν θὰ πληρῶνωμεν σχεδὸν τί-
ποτε. Θὰ ἡμεῖς εὐτυχεῖς...» Δὲν γνωρίζουν οἱ ду-
στυχεῖς ἀμαθεῖς, ὅτι αὐτοὶ θὰ πληρῶνουν πάντα ὡς
καὶ πρότερον. Ἄν καὶ οἱ χωροφύλακες περιγράφουσι
τὸ ἐξωτερικὸν μου πανταχοῦ ὅπου σταματῶ τοῦτο
δὲν ἠμποδίσαι καθόλου εἰς τὴν ἀναπτυχθεῖσαν ὑπὲρ
ἐμοῦ συμπάθειαν ἐκ μέρους τῶν κατοικῶν τῶν τόπων
οὗς διήλθον. Ὀλόκληρον αὐτὸν τὸν χειμῶνα κατὰ
τὰς μακρὰς ἀγρυπνίας τῆς νυκτὸς (νυκτέρια) τρεῖς
ἢ τετράκις τῆς ἐβδομάδος μὲ προσεκάλουν νὰ διέρ-
χωμαι τὴν νύκτα εἰς οἰανδήποτε ἐπαυλιὴν ἔνθα μοι

συνίβαινε νὰ μετρῶ μέχρι 38 χωρικούς ἢ χωρικός, ὅλοι συνηθροισμένοι γύρωθεν τῆς μεγάλης ἐστίας διὰ συζητήσῃσι μετὰ τοῦ «ἀναρχικοῦ ὁδοιπόρου». Ἐπεισθη τέλος ὅτι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν θὰ ἦναι πλέον ἀπειθεῖς τῶν ἀδελφῶν μας τῶν ἐν ἐργοστασίοις καὶ καταστήμασι ἐργαζομένων, ὅπως ἀσπασθῶσι τὰς ἰδέαις μας.»

(Ἀνταπόκρισις)

Ἑταλία. «Μία αἵματηρὰ ἐπανάστασις ἐν Σάλας Μπιελίτζε». Ὑπὸ αὐτὸν τὸν τίτλον εὐρίσκομεν ἐν τῇ Ἰταλικῇ ἀναρχικῇ συναδέλφῳ «Cronaca dei Tribunali» τὰς λεπτομερείας ἐπὶ τῇ σφαγῇ τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου: «Ἐν Σάλας ἐπεβλήθη ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς φόρος 50 λεπτῶν εἰς τὰς πτωχὰς ὑφαντοίας τοῦ μέρους τούτου. Ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ νέου τούτου φόρου τοῦ ἀπειλοῦντος τὴν ἐργασίαν, ὁ ἐρεθισμὸς ὑπῆρξε γενικὸς, καὶ ἡμέραν τινα ἑορτῆς οἱ χωρικοὶ συναθροισθέντες ἐμπροσθεν τῆς Δημαρχίας διεμαρτυρήθησαν διὰ κραυγῶν καὶ συριγμάτων κατὰ τοῦ ἀδικίου τούτου φόρου Ἡ διαδήλωσις ἐξηκολούθησε τὴν ἐπαύριον πλέον ἀπειλητικῇ τριακόνσιοι χωρικοὶ ὀπλισμένοι μὲ ράβδους καὶ προηγούμενοι τῆς μουσικῆς ἔλαβον μέρος. Καὶ ταύτην τὴν φορὰν τὸ πᾶν ἔληξεν εἰρηνικῶς Ματαίως ὁ πρόεδρος ἐδήλωσεν ἀνάκλησιν τοῦ φόρου τούτου τὸ πλῆθος δὲν ἔδωκε πίστιν εἰς τὴν διαβεβαίωσίν του, καὶ νέαι δυσἀρεσκείαι προσετέθησαν εἰς τὰς προηγούμενας. Οἱ διαδηλωταὶ ὀπλισμένοι μὲ ράβδους καὶ λίθους ἐπειράθησαν νὰ περικυκλώσωσι τὸ δημαρχεῖον, οὕτως ἐθράσαν τὰς θύρας, ὅπισθεν τῶν ὁποίων σύμβουλοί τινες εἶχον ἀμπαρωθῆ. Δικηγόρος τις ὡς ἀστυνομικὸς ἔφορος ἔλαθε τὴν διοίκησιν 15 καραβινοφόρων οὓς οἱ σύμβουλοι ἐζήτησαν. Πρὸς τὸ ἐσπέρας βροχὴ λίθων ἔπεσεν ἐπὶ τῶν παραθύρων τοῦ πρώτου Λίθος ριφθεὶς ἔσχισε τὸν περσθύσανον τοῦ πηλικίου ἐνὸς ἀστυνομικοῦ. Ἰσχυρίζονται προσέτι καίπερ δὲν βεβαιῶνται καλῶς, ὅτι εἰς διαδηλωτῆς ἐπυροβόλησε. Ἐν τούτοις οἱ ἀστυνομικοὶ ἐπυροβόλησαν, οἱ μὲν εἰς τὸν ἀέρα, οἱ δὲ εἰς τὸ πλῆθος. Μὲ ὠρυγὴν πόνου, τρόμου καὶ ὀργῆς τὸ πλῆθος διεσκορπίσθη τότε τρέχον καὶ εἰς τὸν ταχέως σχηματισθέντα μακρὸν κύκλον, ἔξ σώματα ἔκειντο χαμαὶ τὰ μὲν ἐν τῇ ἀκινήσει τοῦ θανάτου, ἄλλα δὲ ἀσπύροντα. Τρεῖς νέοι ἡλικίας 28—26 καὶ 17 ἐτῶν ἦσαν νεκροί. Γυνὴ τις ὡς καὶ εἰς ἀνὴρ ἐδέχθησαν θανάσιμα κτυπήματα. Νέος 20 ἐτῶν ἐπληγώθη. Τὰ πτώματα ἐσαβανώθησαν κρυφίως, διότι αἱ ἀρχαὶ ἐφοδούντο ἀντεκδικήσεις ἐκ μέρους τῶν χωρικῶν.

—Ἡ ἐν Σισίλη ταραχὴ. 8 Ἀπριλίου. Ἐν Πατέρνῳ (ἐπαρχία τῆς Κατάνης) τὸ πλῆθος ἐξεγερθὲν ἕνεκα τῶν νέων φόρων ἀπειράθη νὰ συλησῇ τὴν δημαρχίαν. Συνεπλάκη μετὰ τῶν ἀστυνομικῶν, ἐκ τῶν ὁποίων δύο ἐπληγώθησαν. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἤρκουν διὰ τὰς ἐνεργηθείσας συλλήψεις ἐζήτησαν τὴν βοήθειαν τοῦ πεζικοῦ.

—Ἄλλαι «ταραχαί». Ἀναφέρονται εἰς ὑπουργικὴν τινα ἐφημερίδα ἐκ τῆς ὁποίας μεταφράζομεν τὰ ἐξῆς: Ἐν Γκρόττη (ἐπαρχία Ζιρζέντι) τὴν πρωτῆν τῆς 22ας μέγας ἀριθμὸς σκαπανέων ἕνεκα τοῦ γελοίου μισθοῦ τὸν ὁποῖον λαμβάνουσιν ἐν τοῖς θειορυχείοις, ἀφήσαντες τὴν ἐργασίαν, διηυθύνθησαν θορυβωδῶς πρὸς τὴν πόλιν μὲ τὸν σκοπὸν νὰ προβῶσιν εἰς βιαιοπραγίας. Ὁ στρατὸς ἐγκαίρως εἰδοποιηθεὶς μετέβη εἰς τὰς πύλας τοῦ τόπου καὶ ἔκλεισε τὴν εἴσοδον εἰς τὸν λαϊκὸν τοῦτον χεῖμαρον». Μόλις δὲ ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει τῆς ἐλαττώσεως τῆς τιμῆς τῶν ἀλεύρων καὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τὸ πλῆθος διελύθη. Ἄλλ' αἱ γυναῖκες μὴ δίδουσαι πίστιν εἰς τὰς ἐπισήμους δηλώσεις, συνηθροίσθησαν εἰς τὴν πλατεῖαν καὶ ἔρριψαν λίθους κατὰ τῆς οἰκίας τοῦ ἰδιοκτήτου, ἧς ἐθράσαν τὰς ὑέλους. Καὶ ἡ ἐφημερίς τῆς ὁποίας κατέχομεν αὐτὰς τὰς λεπτομερείας προσθέτει: «Ἐν Γκρόττη ἡ θέσις εἶναι δεινὴ, ἡ πτωχεῖα μεγίστη παρὰ τῇ πλήθει, καὶ τὸ δημοτικὸν ἰσοζύγιον εὐρίσκόμενον ἐν ἑλλείμματι, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πληρωθῇ ἄνευ φόρων».

—Ἐν Ροσιλιόνε (ἐπαρχία Λιγκουρίας) οἱ χωρικοὶ ἐξερεθισθέντες λίαν ἐφώναξαν εἰς τοὺς ἀστυνομικούς: «Ἄς ἀποκτείνωμεν αὐτὸ τὸ σκυλολόγι» καὶ πραγματικῶς πυκνὴ χάλαζα λίθων ἐπλήρωσε τοὺς στρατιωτικούς, οἵτινες ἐπυροβόλησαν κατὰ τοῦ πλῆθους.

—Ἐν Ὀρτόνη (ἐπαρχία Νεαπόλεως) τὸ πλῆθος ἐπετέθη κατὰ τοῦ στρατῶνος καὶ μετὰ ζημίας τινὰς ἀπηλευθέρωσεν ἕνα πολίτην, τὸν ὁποῖον εἶχον φυλακίσει ἐκεῖ.

Ἡ ΠΡΩΤΗ ΜΑΪΟΥ ΕΝ ΙΤΑΛΙΑ

Τὸ Σοσιαλιστικὸν δημοκρατικὸν φύλλον «Φωνὴ τοῦ Λαοῦ» τῆς 18ης Ἀπριλίου μᾶς ἀναγγέλλει ὅτι ἡ ἑορτὴ τῆς 1ης Μαΐου δὲν θὰ ἦναι ἐστερημένη θεληγῆτρων. Οἱ διαδηλωταὶ θὰ ἐφοδιασθῶσι διὰ μεταλλίων, ἅτινα θὰ ἦναι πάσης ἀρεσκείας, παντὸς χρώματος, ὡς καὶ σύμφωνα πρὸς πάντα τὰ χρηματοθηλάκια.

Οἱ πλοῦσοι οἵτινες ἤθελον λάβει τὴν φαντασίαν νὰ ἑορτασωσιν ἐκείνην τὴν ἡμέραν θὰ δύνανται νὰ ἐφοδιασθῶσιν μετὰλλια ἀργυρᾶ (ἡγγυῆμένα) πρὸς τρία φράγκα ἕκαστον, οἱ δὲ πτωχοὶ ὀρειχάλκινα πρὸς 35 λεπτὰ ἕκαστον καὶ τέλος οἱ πενέστατοι θὰ λάβωσι ἀντὶ 10 λεπτῶν σημεῖον ἐρυθρὸν μετὰ τῆς εἰκόνας τοῦ Μάρξ.

Ἡ διαδήλωσις αὕτη ἐν Ἰταλίᾳ κατέληξεν εἰς ἀποτυχίαν, χάρις εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ἀρχηγῶν σοσιαλιστῶν:

Τὸ νὰ καθιστᾷ τις γελοῖαν τὴν ἰδέαν τὴν ὁποῖαν αὐτὸς ὁ ἴδιος διαδίδει, τοῦτο εἶναι ὁ καλλίτερος τρόπος τοῦ νὰ τὴν φονεύῃ.

ΑΝΔΡΕΑΣ Δ' ΑΝΖΕΛΟ

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΡΓΑ ΠΑΤΡΩΝΩΝ

(Συνέχεια)

Με ὄλην τὴν ἀσιτίαν εἰς ἣν εἶναι καταδικασμένοι αὐταί, με ὄλην τὴν λιποσαρκίαν, ἔχουσι πάντοτε συμπαθῆ καὶ ἐπαγωγὸν τὴν μορφήν. Μήπως ὁ φθισικός δὲν μᾶς ἐλκύει σφόδρα διὰ τῆς συμπαθητικῆς μορφῆς του;

Ἡ δυστυχὴς νεᾶνις ἦτο δυστυχῶς ὠραία καὶ δὲν ἰδύνατο νὰ παρέλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ βουλευτοῦ. Ἦτο ἐπιχειρήσις προσοδοφόρος, καὶ τὰς τοιαύτας ἐπιχειρήσεις τὰς ἐκτελοῦν οἱ εὐφυεῖς ἄνθρωποι.

Ὁ εἰκοσαετής αὐτὸς νεανίας ἤρχισε τὴν ἐπιχειρήσιν του· κατώρθωσε τὰ μεταφέρῃ τὸν τόπον τῆς ἐργασίας της εἰς τι δωμάτιον πλησίον τοῦ γραφείου αὐτοῦ κείμενον, μεθ' οὗ καὶ συνεκοινῶνει διὰ θύρας καὶ διὰ καταλλήλων τεχνῶν νὰ ἀπομονώσῃ τὴν ἐργαζομένην ἀπὸ τῶν τῆς οἰκίας.

Τοῦτο ἔγινε· ἀλλὰ μέχρι τοῦδε δὲν εἶχεν ἢ παρασκευάσει τὸ ἔδαφος τῆς μάχης. Ἀσυνήθως λοιπὸν καίτοι ἡ ἡμέρα ἦτο ἑαρινή δὲν ἐξῆλθε μετὰ μεσημβρίαν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν ἠμπόδιζε τὴν κυρίαν βουλευτοῦ νὰ ἐξέλθῃ ἐφ' ἀμάξης μιμουμένη καὶ κατὰ τοῦτο τὸν σύζυγόν της.

Ἡ οἰκία ἦτο κενὴ καὶ αἱ ὑπηρετρίαι ἦσαν εἰς τὸ κάτω πάτωμα· ἄλλως τε δὲν ἀναβαίνουν αὐταί ἐὰν δὲν τὰς φωνάζωσι.

Τὸ θῦμα ὀλίγα μόνον βήματα ἀπέχει ἀπ' αὐτοῦ, μόλις ἐχωρίζετο διὰ μιᾶς θύρας καὶ ταύτης εἰς τὴν διάθεσίν του.

Ἐκείνη ἔσκυμμένη ἐπὶ τοῦ φορέματος εἰργάζετο μετ' εὐχαριστήσεως καὶ τινος μέθης, διότι τὸ πλοῦσιον δι' αὐτὴν γεῦμα, λουκούλειον ἀληθῶς, τὸ ὁποῖον τὴν μεσημβρίαν ἀπῆλαυσε ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ βουλευτοῦ τῇ ἐπέφερε Ζάλην. Πᾶν τὸ ἀσύνηθες καὶ ἔκτακτον εἰς τὸν ἀνθρώπινον ὄργανισμὸν ἐπιφέρει πάντοτε διαταραχὴν τῶν φυσιολογικῶν λειτουργιῶν. Ἄλλως τε ἔπιε καὶ ἐν ποτήριον οἴνου καὶ τοῦτο συνέβαινε μόνον ἐὰν ποτε ἦτο προσκεκλημένη εἰς ἐορτήν.

Ἡ θύρα ἠνοίχθη αἴφνης καὶ ἡ νεᾶνις δὲν ἰδύνατο νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἐβλεπεν εἰσερχόμενον τὸν λαμπρὸν υἱὸν τῆς κυρίας βουλευτοῦ, τὸν μονογενῆ, τὸν μέγαν κληρονόμον, τὸν μέλλοντα ἢ καὶ ὑπουργόν, ἐκείνον τέλος ὅστις οὐδεμίαν ἐπιμιζίαν ὀφείλει νὰ ἔχῃ πρὸς τὴν γενεάν τῶν πτωχῶν, πρὸς τὴν γενεάν τῶν κηλίδων.

Ἐθαμβώθη καὶ ἐκ σεβασμοῦ καὶ συγκινήσεως ἠγέρθη ταλαντευομένη.

— Καθίσατε, δεσποινίς, δὲν ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς ἀνησυχήσω.

Καὶ ἤρξατο νὰ τῇ ἀποτεινῇ τεχνιέντως ἐρωτήσεις εἰς ἃς αὐτὴ μετ' ἀθῶου μειδιάματος ἀπήντα.

Ὅταν ἐκ τῆς συνομιλίας ἐγνωρίσθησαν καλλιτέρον τὸ διάστημα καθ' ὃ ἐκείνος ἀπέειχεν ἀπὸ ταύτης εἶχε κατὰ πολὺ μειωθῆ καὶ ἤδη ἔσκυπτεν ὑπεράνω τοῦ ὤμου της παρατηρῶν τὰς λευκάς της χεῖρας κεντῶσας.

— Πόσον ὠραία ράβεις.

Νομίζουσιν οἱ πτωχοὶ ὅτι ὀφείλουσι πάντατε κατὰ τοῖς πλουσίοις καὶ χρεωστοῦσι νὰ τὸ ἀποδώσωσι, ἐνφ. τούναντίον συμβαίνει. Ἡ μεταδιδόμενη ἀπὸ πατρὸς εἰς υἱὸν σαπρὰ ἰδέα καθίσταται πλέον τι ἢ κτῆμα τῶν ἐπομένων. Οὕτω καὶ ἐνταῦθα, ἐνόσω ἤσθανετο ἡ δυστυχουσα αὐτὴ νεᾶνις ὅτι ὁ ὑπεράνω τῶν ὤμων της καταδεχόμενος νὰ εὐρίσκειται ἦτο ὁ υἱὸς τοῦ βουλευτοῦ, ὁ κατοικῶν εἰς τὸ ὑψηλὸν ἐκείνο μέγαρον καὶ ἀναστρεφόμενος εἰς τὰ χρυσοποικιλτα καὶ βαρυστόλιστα βωμάτια αὐτοῦ, ὁ ἀποπνέων ἰδίαν ὀσμὴν, τὴν ὀσμὴν τῆς εὐγενείας, ἐκείνος πρὸ τοῦ ὁποίου ταπεινώτατα ἀποκαλύπτονται οἱ πατέρες της, παρέλυε καὶ οὐ μόνον οὐδεμίαν διαμαρτύρησιν ἐποίει ἀλλὰ καὶ ἠδρῆν μετὰ φιλαυτίας τινος μιμιγμένην ἠσθάνετο ἡ ἡδονὴ τῆς ἡθης.

Σκοποδίνῃ εἶχε καταλάβει αὐτὴν καὶ ἐνόμιζεν ὅτι ἐταξίδευεν εἰς τὸν παράδεισον ἐνόσω ἤσθανετο τὴν μεταξωτὴν παρειάν ἐκείνου ἐφαπτομένην τῆς ἰδικῆς της.

Ἐκείνος ἐπλησίαζε πλειότερον καὶ ἀκουμβῶν ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτῆς ἤρξατο νὰ αὐξάνῃ τοὺς ἰπαίνοους διὰ πάντα τὰ μέλη τοῦ σώματός της.

Ὁ ἔρωσ ὅσω θερμίνεται τόσο αὐξάνει.

(Ἔπεται τὸ τέλος)

Ἡ κλοπὴ διὰ σκοπὸν· ὁ φόνος διὰ μέσον.

Ἐσυλλογιζόμενη τὴν καταγωγὴν τῆς κολασίμου καὶ ἀπλήστου αὐτῆς ἀρετῆς τὴν ὁποίαν τιμιότητα καλοῦσι. Ἀναμφιβόλως ἡ ἀχρειότης τῆς κοινωνίας τὴν εἰσύστηε πρὸς ἀσφάλειαν καὶ ἀνάπαυσίν της. Οἱ τίμιοι ἄνθρωποι εἶναι τὸ τερπὸν προσκεφάλαιον ἐπὶ τοῦ ὁποίου οἱ πανοῦργοι ἀποκοιμῶνται καὶ παχύνονται. Ἡ τιμιότης ὑπῆρξε παγίς τὴν ὁποίαν ἐφεύρον διὰ νὰ δέσωσι τὰς χεῖρας τῶν εὐτολμοτέρων καὶ νὰ καταστήσωσι τοὺς πονηροὺς ἀπολύτως αὐθέντας ἄνωθεν ἐκείνων οἵτινες ἀξίζουσι περισσότερον.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Π. Δρ. Ὁξφόρδην. Ἐλάβομεν. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐλπίζομεν νὰ μὴ ἀρκεσθῆτε εἰς τοῦτο μόνον. Προσμένομεν.

Στ. Καλλ. Ἀθήνας. Ἡ ἀλήθεια ἐπικρατεῖ πάντοτε.

Ε. Μαρ....ς Ἀθήνας. Ἐλάβομεν. Εὐχαριστοῦμεν.